

Oglas, pripođana itd. tiskajući i raznjači se na temelju obilježenog cjenika ili po dogovoru.

Narice predbrojno, oglaseći da je napuštenom ili polozikom pošt. stanicom u Boču sa administraciju listu u Puli.

God naručuje važno točno označiti ime, prezime i najbližu postu predbrojnika.

Isto list na vremenu ne primi, ačka to javi odgovrnicu u otvorenom pištu, za koji se ne plaća poštarska, ako se izvana napiše "Reklamacija".

Cetvornog računa br. 47.849.

Telefon tiskare br. 38

Dogovorni urednik Jerko J. Makulja.

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

„Slogom rastu male stvari, a ne logom svoj pokvani“. Naroda poslovica.

Izdaje i tiska Legion i dr. u Puli ulica Giulia 1.

Izlazi svakog četvrtka
o podne.

Netiskani dopisi se ne vraćaju
nepotpuni i ne tiskaju, ne
neformirani ne primaju.
Predplatna se poštarnicom stoji
10 K. u obče, } sagodost
5 K za seljake } ili K 5—, odnosno K 2-50 c.
pol godine.

Ivan carevine više poštarna
Plaća i utužuje se u Puli.

Pojedini broj stoji 10 h., za
ostali 20 h., koliko u Puli toll
izvan iste.

Uredništvo i uprava nalazi se
u "Tiskari Legion" i dr. Via
Gleisla br. 1, kamo naka se
načinjavaju evaklamske predplate

Glavni suradnik prof. M. Mandić u Tratu

Poziv

na II. glavnu godišnju skupštinu Narodne Zajednice za Istru, koja će se obdržati u nedjelju, dne 8. maja 1914. u 4 sati poslije podne u velikoj dvorani „Narodnog Domu“ u Voloskom sa slijedećim dnevnim redom:

1. Čitanje zapisanika zadnje glavne skupštine.
2. Izvještaj odbora o godišnjem društvenom djelovanju.
3. Izvještaj pregledatelja računa.
4. Izbor 10 članova Centralnog odbora.
5. Izbor 6 zamjenika Centralnog odbora.
6. Izbor 8 pregledatelja računa.
7. Eventualija.

Opoziva: Prema § 16. drustv. Pravilima pravo svaki član N. Z. i. na glavnoj skupštini raspravlja i glasovati, ali bireti mogu jedino: a) članovi C. O.; b) odstavnici mjesnih podružnica i c) pregledatelji računa.

Centralni odbor Nar. Zajednice za Istru u Voloskom-Opatiji, dne 18. aprila 1914.

Predsjednik: Tejnjk: Dr. Poščić. Prof. I. Ivančić.

Izbori za zemaljski sabor Istre.

Zemaljski sabori zemalja i krunovina nastupanih u carevinskom vjeću nemaju kakvu znamenitost ni po svom utrojatju ni po djelokrugu, koji je do danjem tim saborima. Ti sabori rješavaju samo ono malo posala, što spadaju u onu tenu t. zv. autonomiju pojedinih pokrajina. Radi tog uskog djelokruga zemaljskih sabora Austrije, prodju redovito i izbora za sabora neoplaćeni, a da ne po bude nikakog zanimanja u vanjskom svetu aploku u većinom i u granicama monarhije, spominju te izbore jedino kao neku vrst krovike. Tako su do sada proizvili i obavljali se i izbori za zemaljski sabor Istre.

Izbori od ove godine za zemaljski sabor Istre pobudjuju i izvan granica ove monarhije veliko zanimanje te o tom pišu na dugi i široko većku i uvažeće vanjske novine, kao francuske, talijanske i njemačke, o tim izborima raspravljaju žak dva prva činovnika Austrije i Italije, ministri Ivanjatki poslova spomenutih država grof Berchtold i markiz Di San Giuliano na sostanku u Opatiji.

Uzroke, zbog kojih su ovogodišnji izbori za zemaljski sabor Istre vauči i kojima se bave novine izvan granica austro-ugarske monarhije, spomenuti smo već na kratko a navodja još i vrlo uvaženi francuski list „Eco de Parie“ baš onako, kako smo to naveli već i mi povodom raspisa izbora u članku „Raspust istarskog sabora“. Spomenuti list u članku pod naslovom „Među saveznicima“ piše o sakupljanju novaca u kraljevinu Italiju i subskribciji od 200.000 franaka za protuslavensku kompaniju u Austriji osobito za ljetotroške

majiske izbore u Istri. Taj list piše, da su Talijani u kraljevini začeli po svoj zemlji posebno živ akciju za pomoć Ta lijanima Istre, obzirom na činjenicu, da Istarskim Talijanima ne stoje više ne raspolažanje bogate blagajne puljske obeline, iz kojih su prije na stotine tisuća kruna uzimali za svoje izborne fondove. Od god. 1911. očajao se je slavenski element u Primorju tako, da ugrožava budućnost Talijana u Puli i drugim Istarskim gradovima. Na koncu konstatira te isti, da se osobito industrijski i finansijski krugevi jako zanimaju za tu podporu akciju u prilog „neuspješne“ braće u Austriji. Tako potvrđuju i taj ugledni francuski list način tvrdnju, iznenet u br. 6. načelu iste od ove godine, da su Talijani iz kraljevine stavili na raspolaganje Istarskim Talijanima za predstojeće zemaljske izbore pol milijuna lira. Kako se vidi iz toga, kao što je kod svakih izbora kod Talijana u Istri igrao najveću ulogu novac za kupovanje i podkupljivanje izbornika, tako će tu ulogu igратi i ovog puta novac. To dokazuje ponovno, da Talijani u Istri nisu nikada dobili većinu svojih mandata brojem i svjeću svoje mase, jer su uvek u velikoj manjini prema slavenskom pučanstvu Istre, nego je novac bio osnovni faktor, koji Talijane u Istri drži na vlasti i vanjskom svetu prikazuje talijansku većinu u Istri skovanu takovim umjetnim i nepostenim načinom.

Za ove izbore Talijani Istru pak napretu sve sile i upotrijebit će sva i najgora sredstva ne samo da izdaju ist predstojeće izbora u onolikom broju, kao i do sada, nego će nastojati da izdaju u još većem broju, to jest, da nam olmu koji kotar. Talijani Istra naišme dobro znaju, da se ovakvo abnormalno, nepravedno stanje u Istri ne može više trpititi niti održati, pak su zasili državne oblasti, da će iz novih izbora za zemaljski sabor Istru izdići pobjedno donosi i u većem broju, pak tako pričekati svetu, da je sastava prirodna vlast i usmoot talijanske stranke nad faktičnom većinom slavenskog pučanstva. Da to postignu, obratili su se braci u kraljevini Italiji za pomoć, te su tako za ove izbore zaинтересovali sve javno molenje u kraljevini Italiji, odakle im dolazi eto ogromna materijalna pomoć u svoli ed pol milijuna lira. Nu sve to još nije došlo, pak su ovdjejši Talijani putem javnoga mnenja u kraljevini Italiji prisili službenu Italiju, vladu kraljevine Italije, da kod austrijske vlade posreduje makar presijem, u korist Talijana austrijsko-ilijskog Primorja. U tu svrhu, kao narucić, došao im je u prilog i zgodan čas sastanak talijanskog ministra Ivanjatki posla marķiza Di San Giuliana sa austrijskim ministrom Ivanjatki posla grofom Berchtoldom u Opatiji. I u istom talijanskom ministar Di San Giuliano raspravljao je o položaju primorskih Talijana sa ministrom grofom Berchtoldom, kako se o tome načela u priobčenju, izdanom o pregovorima obliju ministara u Opatiji a o čemu talijanske novine sa zadovoljstvom pišu. Sto

i koliko je istine na tome, nije prodrolo potanko u javnost, ali kad su govorili nešto o nama, svakako nisu ništa dobra za nas, jer nas začestio i gorko istaknuo uči, da su nas do sada uvek austrijske oblasti žrtvovali oligarhiji i pohoti Talijana koli u Istri toli u cijelom austrijsko-ilijskom Primorju. Mi ne pojmimo, a ni inorodni posleni i pravdoljubni mučevi se nebitivaju, kako može jedna država pogodovati i u nenačarivoj vlasti držati elemenat, koji očito radi na raskomadanju te države, a na stolu jedne velike većine naroda, koji je i do sada bio uvek najjači stup države i njezinu dinastiju; još u gorev svjetlu prikazuje austrijska vlast sebe i državu, koju zastupa, kad dopušta da se jedna tudijska država mješa u cijelo narutnje stvari te države, to vrhunski neobiči pokazuju, kad se o svojim internim stvarima uputia još u pregovore sa sudjelom državom. Niže li to možda znak starosti Austrije, koja je počela trpit od smrtnih bolesti marasmus semilis! Sto bilo da bilo, kadaemo otvoreno, da je radi takvog nedostojnog i aramotnog postupka, naš narod počeo gubiti vjeru i odutjevanje u jekost i cijelini takove države.

Eto takova borba i sa takvim moćnim neprijateljem čeka nas u predstojećim izborima za zemaljski sabor Istru. Kao do sada, tako i ovog puta ići će naš narod u borbu otvorenim čelom i jakom narodnom svjeću za svoje prava i položaj, koji mu po broju i snagi pripadaju, te se tvrdo uđemo, da će i ovog puta pobediti narodna volja sva nečista makinacija i napasti, kojima je kroz stoljeća izvršen, te neće ni ovog puta sati talijanski novac i sva spletka vlast kraljevine Italije skrati snagu i složnu narodnu volju hrvatskog i slovenskog naroda u Istri. Naša borba je sveta: za obstanak života, za pravo i slobodu, ne za nadimki i titraje drugih. Pravica konzuma mora da triumfira, pak će i naš narod izći konačno pobedonosno iz borbe, koju mu nameću bezdušni tlačitelji.

Pogled po Primorju Puljsko-Rodinski kot.

Napisaš na a. hr. ekrednom suda u Rovinju. Okružni sud u Rovinju obuhvaća ovu, sudbene kotare: Buzet, Motovun, Buje, Poreč, Pazin, Labin, Rovinj, Vodnjan, Pula, Krk, Cres i Lošinj. Cijeli okr. sud u Rovinju imade 144 500 Hrvata, proti 98.000 Talijana.

Sa svim se tim na okružnom sudu u Rovinju koče nadpisi jedino u talijanskom jeziku, a hrvatskome jeziku nema ni najmanje traža, premda pod osim okružnim sudom u Rovinju imade 144 500 Hrvata, proti 98.000 Talijana.

Usporek gornje činjenice nije se pozvane oblasti obavljale na temelju državne zakone ni u tom pogledu, jer vjsta misle, da Hrvatima ne treba natpis, te da je onima dosta svideti i platići.

Da se vidi, kako u zbilji stave talijanski napisi na tom sudu našem narodu,

iznijet čemo jedan slučaj, što nam ga je isprijevadio jedan naš seljak, koji znaće čitati i pisati, što se je naime njenu dogodilo na tom okružnom sudu.

Pozvan u jednoj sudbenoj stvari dosao je na okružni sud i počeo čitati nadpise, ali stronski, posto nije znao talijanski, tumačenje je amo tamo po hodnicima suda i tražio je nadpis, koji će ga uputiti kamo je pozvan. Ali ave ovo nije mu ništa pomoglo, dok mu se nije smitao jedan poslužnik i odveo ga do dolinčesob. A za konač tog njegovog tumačenja dobio je ukor od strane suca, zato nije došao na pravo vreme, a razumio se, da je bio nagonoren u talijanskem jeziku.

Najbolje bi bilo pako znati prijevredati sudbeni poslužnici okr. suda, kako divno slute sadačnji talijanski nadpisi našemu narodu!

A još značajniji i ljepeši slučaj dogodio se je dvojci intelligentnih Hrvata, koji su imali poslu na okružnom sudu, pa kad su slučajno došli pred zgradu okružnog suda, pitali su, gdje se nalazi okružno sudiste, kada nisu mogli nakon dugog traženja naći vanjakog znaka, koji bi označavao sielo okružnog suda.

Mora se znati, da okružno sudiste u Rovinju nema nikakvog izvanjskog nadpisa na zgradi. Premda znamo, da sve oblasti imaju na svojim zgradama ili zidima nadpise, da bude to vanjski znak za občinstvo.

Nu valjda toga za naš slavni okružni sud u Rovinju ne treba, posto živimo u Istri u ustavnoj i kulturnoj državi Austriji u XX. veku!

Upozorujemo i pozivljemo za to pozvane faktoare, da porade oko toga, da bude postavljen na ovom okružnom sudu i hrvatski nadpisi, jer je već i previše toga, da idemo i dalje dokazivati gde nepravednosti, što se time nanata našemu narodu, koji imade najviše posla na tom sudu.

Nakon reka za reklamacije. Dne 20. t. m. istekao je rok za reklamacije za občinu Pula proti izbornim listinama za predstojeće zemaljske izbore. Sada je već daktie prekasno za svaku upravljanje lib listina. Kao navik lako i sada bile su te listine vrlo manjkavo i pogriješano sastavljene, tako, da su sve stranke prenile preko 4000 reklamacije proti listinama, od kojih same nisu preko 1000.

Kamorra se tuti, da su listine ovog puta sastavljene pogriješeno osobito na pješčinu listu. O tome vrio dvojimo, jer su i te listine sastavljene po podatcima i ljudima, koje je ona ostavila na upravi občine puljake. Bit će te listine u toliko pogriješeno sastavljene, u koliko kamorra nije mogla upisati u listine mnoge svoje mrtve, od sinte, maloljetne i dr., kao prije kada su kamorine listine bivale stopot gore, u uvek osobito na našu listu. Tim povodom viće kamorra na anagrafski uređaj puljake, za kojeg uređaj je kamorra, dok je bila na vlasti, svake godine određivala u občinskom proračunu ogromne sante. Ali mjesto da su te listine bile upotrebljavane za uredjenje anagra-

fickog ureda, znamo sada svi, da su te svete otiske u žepove kamorarskih tatova i lopova.

Glavna skupština Hrv. Sokola u Puli. Radi nedostatnog broja članova pristupivih na skupštini Sokola, koja se imala obdržavati dne 18. t. m. bilo je ista odgođena, te će se redovita godišnja skupština Hrv. Sokola u Puli obdržavati ovu subotu dne 26. t. m. u 7 i pol sati na večer u društvenoj dvorani uz sljedeći dnevni red: 1. Pozdrav starješine. 2. Izveštje tajnika. 3. Izveštje blagajnika. 4. Izveštje vodje. 5. Izbor starješine, odbora i pregledata računa. 6. Eventualija.

Odbor.

Glavna skupština Posuđilinice u Puli. U nedjelju dne 26. t. m. obdržavat će se u 10 s. pr. p. u dvorani Citaonica glavna godišnja skupština Islanske Posuđilnice u Puli sa dnevnim redom, kako je označen u odnosnom oglasu danasnjeg broja.

Hrvatski jezik na talijanskoj gimnaziji u Puli. Uslijed zaključka zemaljskog vjeća za Istru, ima se na državnoj talijanskoj gimnaziji u Puli uvesti hrvatski jezik kao obvezni predmet, to je raspisano netječaj za mjesto učitelja hrvatskog jezika.

Hrvatski Šekol u Medulinu priznaje u nedjelju 26. t. m. korporativni izlet u Banjole sa društvenom glazbom i pjevačkim zborom na zabavu, što ju tog dana priznaje Hrvatska Citaonica u Bajnjolama. Ta zabava imala se obdržavati 19. t. m. ali radi nepovoljnog vremena je odgodjena na 26. t. m.

Banjole. Uslijed nepovoljnog vremena nije mogla „Hrvatska Citaonica“ da priredi na Mali Vazam određenu zabavu, već je istu prenesta za slijedeću nedjelju. Kako dozajemo interes je za tu zabavu kod občinstva i svih naših društava u okolini veoma velik. Ako bude lijevo vrijeme, nadamo se, da ćemo taj dan u društvu mnogih prijatelja i znacaca dobiti veliko slavlje ugodne zabave, bretstva i jednakosti, odgovriveni za sve. Sto nas vodi zajedničkom cilju oko oslobođenja svakupnoga našega naroda od talijanskog silništva. U to ime svih veselo u nedjelju dne 26. t. m. na „veliku zabavu“ u Bajnjole. Društva i pojedinci sastaju se prije ulaza u mjesto na „Kamiku“ kod milna oko 2 sata poslije podne. Tom ieskom prigodom neka bude svaki rodoljub „Sokol“, koji ne zali trud!

Ilet u Kraljen. Kako je već javljeno, priznaje Hrvatski Sokol u Medulinu parobrodni letet u Kraljen. Karte za taj let već se rasprodavaju, te se mogu dobiti kod br. Josipa Grhalica i Josipa Kirca za svetu od 3 K po osobi. Upozorjuj se svi, koji kamo poći na taj letet, da pribave na dobu karte, jer brod neće moći uzeti više od 200 osoba.

Sanvinčenski renjikelli u baravi. Pred 16 dana poda je na „inkanat“ cijela imovina Andreje Otočchiana (recimo Otočan), a to mu je učinio poznati trgovac u svemu čim se može trgovati, od maska do čovjeka, gosp. Jallo Franzin iz Vodnjanja. Ali Otočan, kad je s trećeg poda pao 15 metara visoko nije rasbio glavu, istotako nije ni ovaj put, pa je Franzin, kako govorje izgubio 30 tisuću kruna. I Otočanova kmetinja je prodana na „lot“, a jedan lot kupio je njegov zet, učitelj u Vodnjanju, to će reći sve ono što je bolje, milin itd. Tako su Otočan i njegov zet Strolično danas bolja gospoda nego su bili prije. Imaju miline i maenu penziju za staros, a Franzin per 30.000 corone ka un stecadente. Vidio vragal Zato Otočan i ima tu areću, a ni vrag se nebi izmisliti kao naš „podeset“. Jeden dan sjelo se „Biba“, kako je pred jedno ljetu bila pokradana „Kast Rurale“, pa on i njegova slije Bergamini i Pustijanc dogovore se i pozovu sve župane, da je „urdin“ od „lo-golenenta“, da moraju kupiti za komun-

tu kuću u kojoj je mlin, perchē Otočan i e indego con tutta qua famiglia di star a Sanvinčenzi. Allora fante e tutta sua famiglia teci zvati župane, da moraju doći na „sedetu“. Dosli svi, a načelnik svojim slatkim besjedama stade govoriti, kako bi oni stavili „radivo“ i da ide drugi put na držabu i da oni moraju pod svaku cenu kupiti tu kuću za komun, jer da bi u toj velikoj zgradili škole, žandarmerija i vrag zna što još ne. Ali i breku se mora račun dati, ako ga ima. U toj „sedetu“ bila su 24 župana, 8 je bez glave, a 16 zoaju s koje strane sunce izlaze. Ali ovaj put „ne mučate robске služe“, već rekose: Sijor podest, mi to ne možemo učiniti, najprije ē m. pitali narod, da vidimo kako veliko zvono zvoni, pa forti ćemo kupiti, ali znate sijor ca je, 30 tisuća je za ovu našu objčinu prečudo. Župani pitali ljudi. Jedni vele da Otočan nije učinio zla ni jednom, da ga ne treba bacati na put. Drugi vele: ako je podestat ardit na Otočanu, neka sam kupi za svoje novce, a ne, da se za njegove kaprije rujina cijeli komun. A gradjani vele: sa non aquitem adesse, aitior mai, jer dok su svi komuni skupa lakše će kupiti, nego oni sami poslije. Neće župani, pa nete. Nateljnik kako je navadan, odmah se odrekećasti. Gradjani brže bolje teci po selima, neka svi ljudi idu moliti podestata, da ostane, jer nikad vidi takovoga. Župani su opet rekli svoju. Jedni vele da je dobar, drugi vele da je nis, ičekti vele, da dela kao diete, ako njemu nije po volji, odmah se odreće. Četvrti vele, da ga ne idu moliti, a tako će i biti.

Alli „presidente od molitve“ Monili je rekao ljepe: Ja znam, da je podestat tvrdja srca, ne ćemo ga dobiti, ako ne skupimo svu djecu, neka ga djeca idu moliti. Neka mu zakantaju na vratima njegovu dragu pjesmu: Eviva Dante!, pa će mu se srce umekšati. Ali tko će skupiti djecu? Eugenio Misioki je rekao: Niko nego Jakov Pustijanc, quando lui vegnerà coi scolari della Lega di Bokordići e insieme nostri figli di qui, allora una cuore, duro se voltara e sarà Novo Podeset di Sanvinčenzi fatto dei figli a durare finché tutti representanti lo scovitara. Boža moj, kako će dica iz Bokordići kantali talijanski, ča bi reka Dante, da ih čuje, kad ne znaš ni kako se krub zove. Ni puno dana, da ih je mestar vodija na ispovid, pa se nisu nikato mogli sporazumiti. Ča će bržni, kad oni ne znađu ča on kantelja, a on ne zna ča oni kanteluju, pa govoru na prate tako mutjeti. — Tako je kume u Sanvinčenzi.

Kadi važnosti danasnjeg uvodnog članka izstao je za ovaj broj nastavak članka iz vijeća okruglog suda u Rovinju, te će izazivati u budućem broju.

Izjava. Uredništvo istini za volju javlja svima, koje to zanima, da dopis pod naslovom „Iz vodnjanskog sudbenog kotara“, uvršten u br. 8. našega lista od 9. t. m. nije poslao, niti napisao g. Ante Stabić, vještak iz Krnice.

Bošnjački kofar

† O. Frane Dobrović

U franjevačkom samostanu u Cresu preminuo je dne 18. tek. m. providjen avto-slavstvo umirođenih naftarijana član našeg veleslužnoga reda franjevaca konventualaca & o. Frane Dobrović.

Pokojni o. Frane Dobrović rođio se godine 1824. u gradu Cresu, kamo se je bio preselio njegov otac iz Kastavštine. Stupiv u red konventualaca, vratio je svoje uživljeno zvanje u Dalmaciju i u Italiju, odakle se je već u visokoj starosti povratio u svoj rodni grad, gdje je bio zaklopljito svoje trudno oči.

Za čitavog svog vječna vratio je o. Frane točno i marljivo sve mnogobrojne zaduće,

sto mu ih njegovi predstojnici napriše, ne zaboravljajući pri tome nikada i uigđe, da je sin hrvatskoga naroda, toli zaslužnoga za svetu vjeru i prosvjetu. Iz Italije, gdje je proboravio dulji niz godina, do-pisivao se je desig s prijateljima u Istri, veseleći se iskreno svakom narodnom napredku svoje uže domovine. Da navedeni smo samo jedan njegov rodoljubni čin, spomenut ćemo, da je pok. o. Frane igrao znatnu ulogu za svog boravka u Padovi kod imenovanja blagopokojnog biskupa Sterka.

Vrativ se u svoje rodno mjesto, bijaše mu jedna od prvih briga, da sakupi i uredi bogato gradivo za svoje glasovite „Creske sličice“, priobčene u podlistiku našeg lista. U tim sličicama nalazimo rođenjubnu dušu č. o. Frane, koji je nepotno dokazao, da je grad Cres od davne hrvatski grad, što nam svjedoče hrvatske imena luka, luka i draga, trgovina, ulica, starinskih vodnjaka, kuće, napose pak skoro svih obiteljskih imena. Te sličice u ono doba pobudile veliko zanimanje, te se tražilo občenito pišeće imena. Talijanski i šarenjaci crnici neće lahko oprostiti o. Frani, što jim je sjajno dokazao, da nisu ostanci mletačkog lava na creškim zidinama mogli izbrisati hrvatsko obilježje grada i stanovništva Cresa.

O. Frane radio je i lica literatino, te je koliko nam je poznato izdao i knjifice boguljubnog sadržaja.

Kako gori rekoso, doselio se je u grad Cres osoj pok. o. Frane negdje početkom prosloga stoljeća iz Kastavštine i to u selu Mihotićima, županija Perepildi. U Cres dosao je Dubrovnik, gdje ga ta-danšnji vlastodraci prekratili u Dobrovicu, što je pok. o. Frane više puta priznao.

U selu Mihotićima živi i danas dalekih rođaka blagopokognog o. Frana. U ovim redcima nastojali smo bar u daleke odušiti se uspomeni odličnog redovnika i rođnjuba, izricuti ovdje i željiti i nadu, da se koje vještije pero lati zahvalnog posla, pak da potomstvu u pravoj slici prikaze počasni zasluga istarskog Hrvata.

Plemenito dijalo o. Frana želimo iz dna srca, da bi se naučivala tica Božieg a pjevog učvijenog redovničkoj braći iščerpovali iškreno saudeće.

Voloski kofar

In Opatiji. 19. aprila 1914. Ova zimsko-prolećna sezona, ako se prema broju gostova i ne može brojiti među najbolje, bogata je i po vrsti gostova i po događajima, naročito za nas Hrvate. Među gostovima spominjemo nadvojvodu Eugenijem, koji je u dugi boravio: kralj Španije, karaku sa sinovima, burg, starog člana kraljevske obitelji, koji je uživo nedavno i svoju admiralitetogodisnjicu proslavio; kneza Schleswig-Holsteina; kneza pruskoga Joakima, koji boravi ovdje sa svojom suprugom već drugi mjesec; ministra javnih radnja dr. Otokara Trnku. Šak poko netom protloga tjedna od utorka do subote, bili su ovde ministri izvanjskih poslova monarhije Habzburga: grof Berchtold i Italije markiz Di San Giuliano.

Već sam drugi put spomenuo da je u Opatiji pet večeri uzastopce gostovala hrvatska opera iz Zagreba i da je ovdasnjem kazalište svake večeri bilo puno ljudi. Upravo malinacno bilo je zadnje večeri, kad se je davala opera Nikola Zrinjski. Najviše je bilo našeg občinstva domaćeg, ali bilo je i gostova, i visokih, svi što su se ovdje natazorili. Ako i nisu razumili što se pjeva, oni su se napetočito slušali i pjesni zajedno s nama, te se često popitili što se pjeva. Plijeskal su našim umjetničkim dirovima: Vukoviću (Nikola Zrinjski), Korotčevoj (Evi, Nikolina supruzi), Polakovoj (njihovoj kćeri), Jasirze, skom (njihovom nesudjenom zetu), Lesiću (sultunu Sulejmanu), Strmcu (velikom veziru Sokoliću) pa i svima ostalima, cijelim zborovima. Kad je Sokolić nagovarao Zrinjskoga, da se preda, da će ga sultan kraljem učiniti, pa kad mu je Zrinjski zagrimio: Hrvatu ban je kralj — on u ime kralja vlada, tada je nastao takav pjesak i takovo odobravanje, da se je činilo, da će se sve srušiti. Na svrši pak, kad se je Zrinjski sa svojom suprugom i sa svim svojim junacima spremao da pobri u smrt, pa kad su svjedno zapjevali. „U boj, u boj“, nije se pjesak stisati htio. I gostovi, i razni prinčevi, bili su do kraja odusvojeni, te njih bijaše teško zapustiti prostorije, rado bi bili dugo slušali. Dakako da kod te opere čovjeka bol hvata, kad vidi da se Hrvat Sokolić borи za Turčinu proti Hrvatu Zrinjskomu, koji se borи ne samo za Hrvatsku, nego i za carstvo i za cijeli zemljin, koji mu pak platiće, kako svakidan vidimo. Hrvata čovjeka boli, kad zna, kako je danas banacka čast palja. Hrvata boli, kad vidi, da su oni nasi mnogi, što su bili pali pod turšku vlast slobodni, a da smo mi Hrvati još danas robovi tudi njihovih naroda.

Od četvrtka Velikoga tjedna do danas bila je u krajnim prostorijama nekadanje „Adria“ otvorena izložba Celestina Medovića, jednog od najboljih hrvatskih slikara. Izložio je 64 slike. Ima tu Mariju pod križem, Sv. obitelj, sv. Frano, zaruku sv. Katarine, pa Nikola Tomase, nekoliko portreta, par groblja, par „opuštenih dvorova“, al najviše je slika uzeto iz prirode i to iz naše, hrvatske prirode: Mjesecina u Opatiji, mjesecine u raznim drugim hrvatskim stranama, usburkano more, zaljevi, krajolici. Pa kako je naš umjetnik iz Poješća u južnoj Dalmaciji, tko je i tih krajolika, najviše od tamo. Izložbu posjetilo je i mnogo domaćih ljudi i gostova, te su se jedni i drugi divilili mudovidevim umotvorinama. I ne da bi ih samo gledali. Mnogi su zašljeli, da bi mogli i na dalje slike Medovićeve gledati. Kako polovica slika, i dosta skupih, kupovali su i nasi i tudići ljudi. Radujemo se a Medovićem i želimo, da bi jasno pronosio slavu hrvatskoga imena sa svojim kistidem.

Ministar carске kuće i izvanjskih poslova grof Berchtold pripio je ovamo dne 14. t. m. o 10. urt pr. p. iz Beča, a m. tar izvanjskih poslova Italice u San Giuliano obitelji, postolnik našeg iz Rima. Postolnik je postolnik naše Kame i postolnik Italije u te razni činovnički obilje ministarstva. Di San Giuliano dočekali su u Matuljima predstavnici austrijskih oblasti, naročito uz grofa Berchtolda c. kr. kraljskih poglavara baron Schmidt, te se odverili zajedno do pred hotel Stephanie, gdje su odsjela oba ministra. Na ulazu u hotel Stephanie dočekao je Di San Giuliano dr. Andrija Stanger, kraljevskog admiranca u ovoj oblasti. Pozdravio ga je kao načelnik hrvatske oblasti na hrvatskom tlu hrvatskim jezikom. Di San Giuliano ga je pozorno slušao, zahvalio lijepo na pozdravu, veseleći se, što je mogao doći u ovaj lijepi kraj. Govor, te našem časitom načinu načelniku drugi put, kojim ga je pozdravio, nije mu turiš, posto je sličan ruskomu, koga je on u svojoj mladosti učio. Bilo je to u srijedu, kad je načelnik došao k njemu u posjet. Načelnik je toga dana posjetio takodje ministra carске kuće i izvanjskih poslova grofa Berchtolda, s kojim je razgovarao većinom o mještanim i vojnim. Ministar Berchtold posjetio je istoga dana takodje profesor Vjekoslav Spinčić, koga za stupnik naroda ovoga vrga kvarnerčkoga kotara, dobro poznat s ministrom iz dobe de-

gacionog zasjedanja godine 1912. Popitali

za zdravje, pogovorili o ugodnom vremenu i krasnom našem predjelu, te preali u razgovoru na narodnostne i političke odnose u občini, u kotaru, u cijeloj pokrajini, te u nekojim susjednim krajevima, također u savezu sa izvanjskom politikom.

Za dolaska obojice gospode ministara, okitila se je občina sa zastavama, državnim, zemaljskim i osobito narodnim hrvatskim. Na kotarskom poglavarstvu vijala se je samo carska zastava; pred občinskim domom austrijska, a na njem hrvatska i istarska. Na zgradi hotela Stephanije, gdje su odsjela visoka gospoda i gdje su vodila rasprave, bila je na prvom mjestu na pročelju talijanska zastava, pokraj nje s jedne strane austrijska i s druge strane ugarska, na južnoj strani hrvatska i na sjevernoj Istarska. Svi pet se je vijalo sve vreme boravka visokih gostova.

Prije hip su novine, naročito „Piccolo“, javile, kako je Di San Giuliano bio pozdravljen kod njegovoga dolaska pred „Stephaniju“ sa „Eviva“. Znate koliko njih i koji su to između stotina naroda klicali? Četverica njih, i to: njezi Perini, talijanski državljanin, vlastnik kinematografa u Opatiji, njezi Palace, činovnik „Piccolo“, njezi mladi reporter „Piccola“ poslan iz Trete za tu zgodu u Opatiju i reporter Zanellinog lista „La Voce del popolo“ iz Rieke. Ta četverica, i samo oni sačinjavali su „publiku“, koja je ministru Italije pozdravljala sa „Eviva“. Ostali su pristojni ali mučke priburstvovali kod dolaska.

To što su samo ta i takova četverica pokazala talijansko ruho, — pak osobito to, što je mjesto bilo oključeno najvećim hrvatskim zastavama, te što je volosko-italijski načelnik pozdravio talijanskog ministra hrvatskim govorom, razpoložio je trčanskog židovčića upravo bješno. „Il Piccolo“ od 16. t. m. je radi navedenoga, te u predpostavi, da je zastupnik Spinčić bio u posjetima kod Di San Giuliane, napisao člančić „Ospite dei Croati“, „Gost Hrvata“, naime Di San Giuliano, u kojem upravo riga otvor na občinu i Stangeru, na Spinčića, pak na c. k. vladine krugove, imenice na Störghke, koji poslijednji bi bili moralni, znajući da je občina Volosko-Opatija i Liburnija hrvatska, udesiti da bude sastanak ministra nešto, nego u kolonji.

Načelnik je dočinio pjevanik Franu s Marićem s dvama pjevnicama, u kojih jednoj kaže, da je Di San Giuliano slatko pod hrvatskom zastavom spavao, te da ga Hrvati nisu pojeli; a u drugoj da Spinčić nije bio kod Di San Giuliana, te su tako Talijani istre, Treta i Rieke spašeni.

Di San Giuliano mogao se je pako i iz onoga člančića „Piccolo“-voga uvjeriti, na što se sve nati Talijani tufe, zašto se srda, zašto su toboko tlačeni i zašto sazivaju u pomoć Italiji.

Jučer su gospoda ministri izdali priobčenje o svojem sastanku. Izmenili su si misli o občenitom političkom položaju i odnosima Austro-Ugarske prema Italiji. Konstatovali su, da su složni u nazorima i smjeru, te odlučili, da će prema tomu, sporazumno sa Njemačkom, postupati i unaprijed i raditi složno u svrhu da budu simpatije javnoga mnjenja sve živje prema odnosima obiju vlasta. Kako se vidi nezrena politika trosvezje voditi će se i unaprijed, a simpatije javnog mnjenja za tu politiku bilo u Austro-Ugarskoj, bilo u Italiji, valja gojiti — samo nek se jih ne goji na naš račun, kako je to do sad bivalo.

Pozdanički zbor za voloski kotar političkog društva za Hrvate i Slovence u Istri zaključio je preporučiti kao kandidate za zastupnike zemaljskog sabora g. prof. Vjekoslava Spinčića za obču kuriju Volosko,

Cres, Krk; g. dra I. Poštića i prof. Josipa Ribarića za vanjske občine sudb. kotara Volosko i Podgrad, te odvjetnika dra Červara za dvanaest gradski izborni srez.

Pazinski kotar

Hrvatski Sokol u Pazinu pozivlje br. članove na svoju redovitu godišnju glavnu skupštinu, koja će se održavati dne 26. travnja 1914. u 2 sata p. p. u prostorijama Hrvatske Čitaonice sa slijedećim dnevnim redom: 1. Izvješće odbora. 2. Izbor novog odbora. 3. Eventualija. — Odbor.

Koparski kotar

Skupština Podružnice Družbe u Lanišću. U nedjelju 26. t. m. obdržavat će Podružnica Družbe sv. C i M. za Istru u Lanišću u 1 sat i pol p. p. u dvorani Čitaonice svoju glavnu godišnju skupštinu sa slijedećim dnevnim redom: 1. Prijelaz predsjednika. 2. Izvješće tajnika o poslovanju kroz godinu 1913. 3. Izvješće blagajnika o dohodcima u rečenoj godini, kao i o rashodu. 4. Veselica kao ples i tombola u isti dan. 5. Eventualija.

Pozivlju se svi pravi rođoljubi i prijatelji naše Družbe, te prave čuvarice naše djece, da mnogohrojn pristupe na tu skupštinu na čast i ponos našem hrvatskom rodu.

Štrinina i Jurina

Fr. Od kuda greš Jure?
Jur. Iz Kralice i Proštine.
Fr. Ca je kakova debelia?
Jur. Altroke debelia. Znaš, da...
Fr. A mi veruju naši ljudi?
Jur. A ki da, da mi veruje. Ti znaš, da kadi laž ruča, tu ne verera.
Fr. Ma da mu ne bi nikli mogli vrata zapriti?
Jur. Bi bilo vrime, bi ved.

Jur. Ja sam bi ču, da je veliki Hrvat.
Jur. Jā, ma samo za dobit laglje bukaletu. Znaš, da on svakakovih laci govori proti našim ljudem.
Fr. Imas još ča?
Jur. Lodoviku da je pisa retišku za oni artikul, ca je bi va „Slogi“, ma te se ova urizat, aš istina ostane vajka istina.
Fr. Za danas finimo, a drugi put ćemo malo bolje otkriti nika stvari.
Jur. Dobro je, samo ču još reć i ovu, da ni triba, da si glavu razbijbi ni on ni Lodoviku, ki je pisa, aš oni ki ovo piše ni va Krnici.
Fr. Neka se ponašaju kako ljudi, pa neće nijedan pisati nič.

Jur. Si bil Franu u nedjelju na veljoj festi va Lignje.
Fr. Ne ja: a ča je to bilo.
Jur. Nedjelju su blagoslovili tamo istrijansku bandiru.
Fr. A sigurno je bil za standar pikastrace.
Jur. Ja, pak su obesili i napak tu banderu.
Fr. To se razume, zac abreji ne znoju lego sve napak delat.

Razne primorske pjesni

Carevo zdravje. Početkom ovog tjedna zabrinula je narode ove države lakta bolesti Nj. Veličanstva našeg cara i kralja uslijed prehlade i lakog kašla. Nu tu bolesti isla je sada tako na bolje, da se Nj. Veličanstvo poseve oporavlja i nalazi izvan svake pogibelji te nestaje svake zabrinutosti.

Službeno priobčenje o sastanku u Opatiji: Posljednji dan, za koji je talijanski ministar izvanjskih posala markiz di San Giuliano uvratio u Opatiju posjet svojem drugu, austro ugarskom ministru izvanjskih posala grofu Berchtoldu, pružili su obojici državnika željenu prigodu, da potanko izmjene svoje mišljenje o občem političkom položaju, kao i o svim onim pitanjima, što se osobice i izjavno tiču odnosa između Austro-Ugarske i Italije. U konferencijama između markiza di San Giuliano i grofa Berchtolda ponovno se je ustanovala podpuna skladnost u prosudjivanju svih pitanja, kao i uzajamno povjerenje, što je omogućilo, da se zaštite interesi obiju saveznih vlasti, a u isti mah je bitno doprinjelo rješenju različitih problema za balkanske krize. Oba su ministra odučela, svjestruta o uspješnosti svoje dojaka politike, da u sporazumu sa Njemačkom ostanu također nadušio nepokoje i vjerni ovoj politici, čime će se neusuminjivo još više uveriti simpatije među narodima obiju saveznih država.

Sastank delegacija. Dne 28. t. m. sastaju se u Budimpešti austrijsko i ugarsko-hrvatske delegacije na vijećanje, prekinuto u decembru prošle godine. Delegat za Istru prisutvovat će slijedećima našim zastupnik g. Dr. M. Laginja.

Za sastav carevinskog vlača. Zastupnici socijalno demokratske stranke na četvrtinstom vječu upravili su poslanicu predsjedniku zastupničke kuće, kojim ga pozivaju da poradi oko toga te parlament bude sposoban za rad i pozovu vlastu, da iznese najvažnija pitanja a osobito promjenu kaćunog reda. Propis tog pisanja poslat je i predsjedništvinu svih stranaka u parlament. Na temelju toga vlast će pozvati predstavnike stranaka na pogovore.

Novi hrvatski odvjetnik u Treći. U Treći, u suda položio je onomadne i uspjehom odvjetnički izpit čestiti hrvatski rodoljub g. Dr. Niko Zvonimir Bjelovičić rodom iz Janjina u Dalmaciji. Mlađi odvjetnik otvorio je svoju pisanu u Treći, gdje imade mnogo prijatelji i znanaca. Čestitano srdačno vrednom odvjetniku i odličnom rodoljubu.

Pogrešno ispravi! U „Pripozlunom“ g. J. Šironića, učitelja u Slumu, uvrštenom u zadnjem broju treća redenica u trećem odstavku izšla je nepotpuna te lina glasiti ovako: „Poznato nam je već kakih 6 mjeseci, da je gosp. Marko Zlatić, nadučitelj u Trsatu (i valjda član „Hrvatske Škole“) rokao jednom mladjem učitelju, koga je i kao učit. nagovarano da pristupi u „Hrvatsku Školu“, da ne će proći na ispis oposobljenja, ako ne pristupi u isto društvo.“

Bližnji se sretina vremena za one čjenjene čitatelje, koji na temelju danasnjeg priloga glavnog zastupnika srednjovog odjela češke industrijalne banke u Ljubljani (zastupnik za „Slovensku i Hrvatsku Narodnu Strazu“ g. Valentim Urbančić, Ljubljana) naruči izvršnu skupinu 6 srećaka na 62 mjeseci obroka po K 5-25, odnosno skupinu triju srećaka na 62 mjeseci obroka po K 8-26, jerbo im već samo jedan glavni zgodilač oduzme brižu za budućnost, dodim se im u sretnom slučaju mogu dogoditi još nadaljnji zgodići. Mjeseci obroci za to izvršno izabranu srećku, koje imadu svoju trajnu vrednost, su u istinu veoma nisko dolučeni, uslijed čega je svakomu, koji hoće na siguran način pokusati svoju sreću sa srećkama, dana k tome izvršno ugodna prilika. Jer izlazi ponuda od velike i zanesljive slaveniske banke, ju preporučamo.

Poziv

na XXIV. redovitu

Glavnu Skupštinu

Istarske Posuđilnice u Puli koja će se držati dne 26. aprila 1914. u 10 sati pr. p. u dvorani Čitaonice u Puli sa slijedećim

DNEVNIM REDOM:

1. Izvješće i obraćen za upravnu godinu 1913.
2. Izvješće nadzornog odbora.
3. Odluka o porabi čistog dobitka.
4. Sto koji predloži.

Opozaka: Glavna skupština može važljivo zaključivati, kada je na njoj zastupano barem jedna desetina zadržalih dijelova. Ako toga nije, držat će se ista u 10. i pol sati, bez obzira na broj prisutnih sa istim dnevnim redom.

POZIV

Kratko društvo za Štednju i zajmove reg. zadr. na neogr. jamč. u Sv. Luciji kraj Oprilja, obdržavat će svoju VIII. glavnu skupštinu dne 26. travnja u 2 sata poslije podne u kući Družbe sv. C i M. u Sv. Luciji sa slijedećim

DNEVNIM REDOM:

1. Posdrav predsjednika.
2. Izvješće uprav. odbora.
3. Potvrda računa za god. 1913.
4. Eventualija.

Odbor.

Raspis natječaja.

Raspisuje se ovime natječaj na sestavljanje mjesto općinskog kancelaria na godišnjem placu od K 1440 — i sa kvinkvenjem od K 150 —, plativim antepotpisno u mjesecima jednakim obročima i sa pravom na mirovinu polag organiziranog pravilnika i službeno pragmatike te polag zemaljskog zakona od 19/8. 1907. br. 42 t. z.

Natjecatelji imadu podnesti dokaze, da su austrijski državljani, da su prekorčili 20. godinu starosti, da su dobra glosa i ponasanja, da su zdrave tjelesne konstitucije, da su u posedu građenskih prava te da su — za slučaj da nisu u svojstvu općinskog činovnika dragdje načinjeni — sa dobrim uspjehom praktičirali barem tri godine u jednom općinskom uredi Istre ili u uredu kojeg druge javne vlasti ili kod c. k. bilježnika ili kod odvjetnika. Tko od natjecatelja znade uz hrvatski također talijanski jezik, imati će prednost.

Molbe imadu se podnesti potpisom do 10. maja 1914.

Pazin, dne 18. aprila 1914.

Glavar općine: Dr. Š. Kurelić.

Oglas natječaja!

Na temelju organiziranog pravilnika i službeno pragmatike ove općine raspisuje se ovime natječaj na stalno sistemizirano mjesto općinskog tajnika-hlajnjnika.

S tim mjestom skopćana je godišnja plaća od K 1200, odsteta stanarine godišnjih K 180 i pravo na mirovinu u smislu pokrajinskog zakona od 12. 8. 1907. broj 42.

Natjecatelji moraju dokazati potpunu sposobnost za vršenje službe općinskog tajnika blagajnika, a osim toga traži se austrijsko državljanstvo, starost od najmanje 20 godina, potpuno uživanje državljanskih prava, zdrava tjelesna konstitucija i neporučan glos i ponasanje, poznavanje hrvatskog jezika i po mogućnosti talijanskog.

Vrijedno obložene molbenice valja podnijeti potpisom glavarstvu najkasnije do 10. maja 1914.

Glavarstvo općine

Roc, dne 18. aprila 1914.

Upravitelj: Kledić.

Kinematograf u Kastvu

RASPORED za 26. travnja ov. g.

Od Lautenbrunna do Mürena.

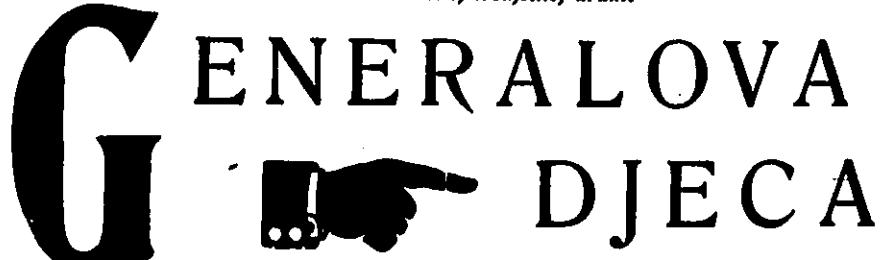
Prekrasna prirodna
entomika.

Duljina filma 1200 metara.

Duljina filma 1200 metara.

ASTA NIELSEN

u savremenoj trodječnoj drami

Nelzrečivo divni prizori na jezera. Iz ūme i po mjesetlini.

PRIZORI PRVOG ČINA: Generalovi gosti. Iz lakovnja igrač varalica. Sestrina žrtva. La masse à rouge! U skrovilištu. **DRUGI ČIN:** Dobro došao gost. Pramaljeće ljubavi. Obiteljski dragulji. Ljubomornost. Anonimni list. — **TREĆI ČIN:** Prisluškivanje. Thekla ne odaje tajnu. Obiteljski nakit kao sredstvo za dobavu novaca. Otač u tragu. Riješenje zagoneke. Priznanje. Preko mora.

Kuno, sin generala od Lindes, zapao u zločesto društvo. Jednoć u tom društvu dao se svom strašcu na pogubnu igru s kartama. Ali on je uzastopce samo gubio i gubio. To mu kada pomuti pamet, i Kuno počne varati kod igre. Kobni početak bio je učinjen, i sada kada je samod od sebe išlo daje zlom putem. Ali Kuno uvidi još u doba grozot svog postupka, te sav usplahiven pohiti kući. Kod kuće zaklinjao je svoju sestrinu, da mu pomogne. A Thekla — tako se zvala njegova sestra — koja ljubiše svog brata ljubavlju dualijom od svakog oceana, učini svoje. Ona dade potrebni novac svom rastušenom bratu, da je mogao oputovati. A bilo je i skrajnje vrijeme, jer u kući Kunovog oca pojavi se crni glaznik, koji nije javljao ništa dobra. Thekla dala si dosta truda, da roditelji nisu saznali ništa. I tako je kobna afera bila donekle zabašurena. Ali u to se desa nešta sudobnosna. Kuno nije oputovao, već je pošao do igračnice, gdje je igrao dale. I tako igrajući, da se zavesti laskavim laskavim samoga djavola, te tako najposljije sve izgubio. Dobra Thekla imala je i opet dosta posla, da spasi svog brata iz ulaznoga skriptca. Ali kako ovaj put nije bilo sredstava za put, to je Kuno imao boraviti kod jedne seljakinja. Troškove tog boravka namirivala je Tekla novcem, što ih je njezin brat zasluzivao prevađanjem. Međutim se desi nešta ugodno. Generala posjeti sin bogatog lorda Hilla. S vremenom zavode se mladi ljudi. Ali to nije bilo po volji Theklinoj prijateljici Sofiji, koja i sama zaljubljena u mladog lorda, odluci se osvetiti. S tog razloga crni svoju sestrinju suparnicu kod lorda, da ga vara s tajnim ljubavnikom. Taj tajni ljubavnik naravno nije bio nikto drugi, nego Theklin brat, s kojim se ona tajno sastajala. I tako osumnjičena nije htjela odati tajnu, to u malo ta potvora da ne uspije. No za neko vrijeme sve se razjašni. Stari general saznavao za prestupak svog sina, opravišta mu to uz uvjet, da se u ludjem svijetu popravi, dočim njegova plemena sestra posta sestrinom suprugom još sestrinjeg mladog lorda.

Ženidba za novac. Vesela igra.

Početak predstave: Za djece točno u 6 sati po poletne, a za odrasle točno u 8 sati na veler.

ULAZNE CIJENE: 1. mjesto 60 f. - 2. mjesto 40 f. - Djeca samo 20 f.

Svake nedjelje i blagdana sasvim novi raspored.

Za mnogobrojni posjet molitvi

UPRAVA

Naš uverili, da predsjednici i vjećnici sudbenoga dvora nemaju tako redi ni pojma o hrvatskom jeziku — o jeziku redine puanjnosti tog okružja. Poznato je, da pod ovim okružnim sudom po zadnjem popisu pučanstva, koji ujedno nije učinjen u prilog Hrvatsima, sivi 114.500 Hrvata naprava 98.000 Italijana.

digli huku i molitku protiv takovog sudbe. Ona li smo? Svejedokinja je hrvatski na nog dvore, a to i punim pravom, ali to odgovorila, da nije bila, jer je bila zeta ta gospoda Andru, da i obituljenici avjeresa, da je pita na obituljenico. Na hrvatske narodnosti pred rovinjskim su domom su ljudi, i da je i njima dragocjena sloboda, da je i njima upravo strano pri dijeli, kada vide, da im sude ljudi, koji ih ne razumiju.

ona li smo? Svejedokinja je hrvatski na nog dvore, a to i punim pravom, ali to odgovorila, da nije bila, jer je bila zeta ta gospoda Andru, da i obituljenici avjeresa, da je pita na obituljenico. Na hrvatske narodnosti pred rovinjskim su domom su ljudi, i da je i njima dragocjena sloboda, da je i njima upravo strano pri dijeli, kada vide, da im sude ljudi, koji ih ne razumiju.

I u većim krušovima monarhije počelo se je razmišljati o tome fašističnom stanju, i kako bi mu se na kraju stalo. Tako je glosao najvitjnji vojni krušov „Danner-Arzee-Zeitung“ početkom ovoga mjeseca napisala članak, koj hoće da monarhija kakva je protane, i da se preporuci u poče drugu monarhiju. Mora

. XLV.

svakog četvrtka o podne.

dopunj se ne vraćaju pisani ni tiskaju, a mirani ne primaju. a sa postarinom stoji isto. } nagodno. } odnošno K 280 n. pol godine. revije više počinjaju utuze se u Puli.

broj stoji 10 h. z. h., koliki u Puli tiski izvan iste.

ro i uprava nalazi se u Legije i dr. Vise. i. kamo bila se juvaplamal predpista

L. Mandić u Trstu

du metnuli pod v.

ti, na koji se nameravaju. Pred tih no na jednoj razvojo je hrvatski, ali izborniku proglašena

jeziku, a to je, menuto, redovito ravnimo po stanju predsjednik imao obituljeniku, pa mu tom: „N. N. Mane.“ Po majku publicije i stupanje ili, da nisam njan odvratiti će miši došao je obituljenik gornjim, da li je bio već i time sačeo, da tra.

imo tek kom zadamo se slučajno nju. Radu bismo uih scena moraju stvaju danomica na sudistu. Ali iz proizlazi, kako na jezik sudi, koji trudu, pa mislimo, dokazali, koliko ih sudaca, oim da oni dobro po-

a dovikujemo, da da se te abnor-sudistu oklone, začelo, da mora stvanični, vec je takon i pravici, e vredno samo za sedi i se Hrvate, uni se pravina i njih mora odno-zakona od 1867., Hrvati i Slovenci da u našoj po-

monarhiji.

bije, u koje sklopio u fašističnom i jeziku dualistička ca i Magjara, do-a rub propasti. a na jugu nji- a s jedne strane, Ueni, polačenik latovi su, da se a novinsama mo-diove iste.

I u većim krušovima monarhije počelo se je razmišljati o tome fašističnom stanju, i kako bi mu se na kraju stalo. Tako je glosao najvitjnji vojni krušov „Danner-Arzee-Zeitung“ početkom ovoga mjeseca napisala članak, koj hoće da monarhija kakva je protane, i da se preporuci u poče drugu monarhiju. Mora

Dr. Drag. P
venerični i zenak
ambulatorium u
Ordinira od 2—4
blagdana.

AUSTRO-HR DRUŠTVO DA

Plovđbeni red
31.

Redovite p
Punat-Krk-Glav
avaki d
Baška-Punat-Ris
tamo, pe
Riška - Opatija -
Riška - Opatija -
Ložinj-Veli-Ložinj
rezine svake sr
Riška - Cirkvenica
Cikat-Ložinjani

Vrbanj-Šte-Cirk
trag, utorak
Plovđbeni

Glavno
na Rici Riva
lezen 1284, —
kles
Napred
zaštijenje n
i sp

CASILE
BIRERIA DI CEMENTO
NAPOLI
a najboljim mog
uspomenu, bol
proljeti i sprem
Jednostavno
Za raspodjelju
te na vlasnike
Casile, koji do

U Pali Šekerske
čaršnji
čekići
čekići

Mc

plin 3 HP.

prodaje se odmah.
Tiskara Laganja i dr. u Pali.

AVTOGRAM DLA KOMPAKTA

AVTOGRAM
DLA KOMPAKTA

AVTOGRAM DLA KOMPAKTA

AVTOGRAM DLA KOMPAKTA

DLA KOMPAKTA

AVTOGRAM DLA KOMPAKTA

AVTOGRAM DLA KOMPAKTA

DLA KOMPAKTA

AVTOGRAM DLA KOMPAKTA

DLA KOMPAKTA

DLA KOMPAKTA

Baruch Rausch
ulica S. Felicita br. 4.

Dobro! Jefino! Pravo!

AVTOGRAM DLA KOMPAKTA
veličina 20 cm dug, 60 cm širok, slijepljivo i stvarljivo, divno
veliko slikanje, poligrafija, perforacije 16 K, poli-pohodice 20 K, polihodice 24 K, poli-
hodice 26 K, polihodice 28 K, polihodice 30 K, Perforacije 300 cm dug,
150 cm širok, 12, 14, 16 K, Jefino! 20 cm dug, 70 cm širok 430, 370, 370 K.
Podloge od čvrste preseke, visoko 110 cm dug, 110 cm širok 1200 i 1400 K.
Slike su prevedene početkom od 10 K frakcije. Tako se smanjuje 50% veličine načinjen
fraku; tako se ne depade vrata ve novac. — Starije betonere i Franke.

S. BENISCH, Dešnica, 762, Česka,